

การศึกษาแนวโน้มรูปแบบนิตยสารสากล

Studying in Global Trend of Magazine Style

ณพงศ์ หอมแย้ม / NAPHOONG HORMYAM

Received: February 5, 2017

Revised: May 4, 2017

Accepted: June 28, 2017

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบขององค์ประกอบในการออกแบบนิตยสารระดับสากลให้เป็นแนวทางของการเรียนการสอนในรายวิชาการออกแบบนิตยสารและออกแบบสิ่งพิมพ์ นำเสนอข้อมูลแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) เก็บข้อมูลด้วยเครื่องมือการวิจัยประเภทการสังเกตพร้อมแบบสำรวจโดยผู้วิจัย มีกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเป็นนิตยสารแฟชั่นสากลจำนวน 100 เล่ม โดยแบ่งการสำรวจรูปแบบแต่ละหน้าตามลักษณะการนำเสนอเนื้อหาของแต่ละหัวนิตยสาร มีทั้งหมด 7 ประเภท ได้แก่ หน้าปก หน้าสารบัญ หน้าผู้เขียน หน้าพิมพ์ลักษณ์ หน้าบรรณาธิการ หน้าเนื้อหาสัมภาษณ์ หน้าเนื้อหาบทความ หน้าเนื้อหาภาพแฟชั่น หน้าเนื้อหาแนะนำ และหน้าเนื้อหาส่งเสริมการขาย เลือกโดยการสุ่มแบบเจาะจงจากแต่ละเล่มมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 700 หน้ากระดาษที่นำมาวิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้ โดยแนวคิดที่นำมาเป็นกรอบในการสำรวจ แบ่งเป็น 2 ส่วนหลัก คือส่วนของวัจนภาษาเป็นส่วนของตัวอักษรที่สื่อสารเนื้อหา ได้แก่ รูปแบบของตัวอักษร ลักษณะของตัวอักษร การจัดชุดตัวอักษร และส่วนของอวัจนภาษาเป็นส่วนของการจัดโครงสร้างในหน้ากระดาษเพื่อวางองค์ประกอบ ได้แก่ การจัดระยะกันขอบ และระบบตารางกริด

จากการวิจัยพบว่าในส่วนของวัจนภาษา ในด้านรูปแบบตัวอักษรมีแนวโน้มใช้ตัวอักษรแบบ Neo Grotesque และแบบ Transitional ในด้านลักษณะตัวอักษรมีแนวโน้มใช้ลักษณะตัวปกติ (Normal) ตัวหนา (Bold) และตัวบาง (Light) ด้านการจัดชุดตัวอักษรมีแนวโน้มจัดแบบชิดซ้าย (Flush Left) จัดศูนย์กลาง (Centered) และจัดชิดขวา (Flush Right) และส่วนของอวัจนภาษา ในด้านการจัดระยะกันขอบมีแนวโน้มกันแบบปกติเท่ากันทุกด้าน (Equal) และแบบกันน้อยกว่าปกติเท่ากันทุกด้าน (Tiny) ทั้งนี้พบรูปแบบใหม่ของการจัดระยะกันขอบ เพิ่ม 4 รูปแบบ ได้แก่ ระยะกันขอบด้านล่างเป็น 2 เท่าของอีก 3 ด้านที่เหลือ ระยะกันขอบด้านบนเป็น 2 และ 3 เท่าของอีก 3 ด้านที่เหลือ และระยะกันขอบด้านล่างปกติแต่อีก 3 ด้านกันระยะห่างน้อยมาก ในด้านระบบตารางกริดมีแนวโน้มใช้แบบไฮราคิ (Hierarchy) แบบคอลัมน์ (Column) และแบบแมนูสคริปต์ (Manuscript)

จากผลการวิจัยพบว่าในส่วนของวัจนภาษานั้น มีแนวโน้มใช้รูปแบบเดิม ทั้งรูปแบบตัวอักษร ลักษณะตัวอักษร และการจัดชุดตัวอักษร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในส่วนนี้เป็นส่วนของการสื่อสารโดยตรงไม่ว่านิตยสารจะมีบุคลิกภาพแบบใด มีกลุ่มเป้าหมายเป็นใคร ตัวอักษรยังคงต้องชัดเจนและอ่านได้ง่ายเป็นสำคัญ แต่ในส่วนของอวัจนภาษาที่วัดด้วยการจัดระยะกันขอบ และระบบตารางกริดที่สามารถซ่อนความหมายและแสดงบุคลิกภาพที่แตกต่างของแต่ละนิตยสาร ได้มีแนวโน้มปรับเปลี่ยนยุคต่อการจัดระยะกันขอบและสัดส่วนของระบบตารางกริดที่ต่างออกไป แสดงให้เห็นความพยายามหลุดกรอบจากแนวคิดเดิม

คำสำคัญ: นิตยสาร / แนวโน้ม / รูปแบบ / วัจนภาษา / อวัจนภาษา

Abstract

This research aimed to study formats of elements of international magazine designs for instructional purposes in a course of designs of magazines and printing media. The result is presented in descriptive analysis. Observation and survey were employed in the data collection process. The data was collected from one hundred international fashion magazines. The study was divided into seven parts according to the different presentations of different types of magazines: covers, contents, contributors, imprints,

editorials, interviews, articles, fashions, reviews and promotions.

Purposive sampling was employed for samples from each type of magazines. All together there were 700 sample pages for analysis in this study. The study framework divided the survey into two major parts. The first one was verbal language such as typeface, characters, and alignment. The other was non-verbal language, including margins and grids.

The result showed that in verbal language, Neo Grotesque and Transitional fonts were in trend. Normal, bold and light fonts were utilized. The flush left, centered and flush right alignments were common. In non-verbal language, equal and tiny margins were common. The study also found new patterns of margins which were the width of the margins. The bottom side was double of the rest; the top side was double and triple of the other sides; and the bottom side was normal while the rest was very narrow. The hierarchy, column and manuscript grids were common.

According to the results, Global trend about the verbal language designs have stayed unchanged in typeface, characters and alignments. It was assumed that the reason the verbal language stayed unchanged was because the verbal language was the direct communication and no matter what types of magazines they were, or whoever target audience was, the letters had to be clear and easy to read. On the other hand for the non-verbal language : margins and grids, which were the implicit characters and meaning of the magazines, the designs tend to demonstrate the attempt to deviate from the traditional designs. There were adjustments of margins and grids in order to be different.

Keywords: Magazine / Trend / Style / Verbal language / Non-Verbal language

บทนำ

การพิมพ์เป็นตัวแปรสำคัญในการบันทึกประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติแทนการบอกเล่าและจดจำด้วยการพิมพ์ตราประทับที่ใช้อักษรประกอบหลักเป็นตัวอักษร จากนั้นพัฒนาผนวกกับการเผยแพร่ทางวัฒนธรรมจนเกิดวิวัฒนาการทางการพิมพ์อันเป็นที่ยอมรับว่าเป็นต้นแบบของการพิมพ์ในปัจจุบัน ในราวปี ค.ศ. 1450 เมื่อ โยฮันน์ กูเทินเบิร์ก ชาวเยอรมัน ได้ผลิตตัวพิมพ์ด้วยโลหะสำหรับใช้เรียงพิมพ์บนเครื่องจักรกลโดยประเภทของสิ่งพิมพ์แรกเริ่มนั้นคือ โบปลิว โบปิตประกาศ คัมภีร์ศาสนา หนังสือวรรณกรรม และหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ จนในปี ค.ศ. 1731 ได้เกิดสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารที่ให้ความรู้และความบันเทิงควบคู่กันไปเป็นครั้งแรก มีชื่อว่า เดอะ เจนเทิลแมนสแมกกาซีน (The Gentleman's Magazine) และด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของวงการพิมพ์ ทั้งการผลิตกระดาษรวมถึงระบบการพิมพ์อันรวดเร็วและมีมาตรฐานในการผลิต ประกอบกับการขยายตัวทางการศึกษาทำให้ผู้คนสามารถอ่านออกเขียนได้มากขึ้น ทำให้รูปแบบของสิ่งพิมพ์ตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 เปลี่ยนไปจากเดิมที่เน้นข้อความใช้ตัวอักษร

เล็กจำนวนมาก แปรเปลี่ยนเป็นใช้ตัวอักษรและภาพประกอบขนาดใหญ่ จนไปถึงรูปแบบที่หลากหลายซับซ้อนยิ่งขึ้น ดังปรากฏในนิตยสารแมคคอลล์ (MacCall's) และนิตยสารฮาร์เปอร์ส บาซาร์ (Harper's Bazar) ของประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

ปี ค.ศ. 1945 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เกิดความหลากหลายของกลุ่มผู้บริโภคเป็นผลให้สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารนี้หลากหลายเพิ่มขึ้น เกิดนิตยสารที่เน้นความสนใจเฉพาะด้าน เช่น นิตยสารเพื่อการตกแต่ง นิตยสารเพื่อการออกแบบ หรือนิตยสารเพื่อการกีฬาขึ้น เป็นต้น ประกอบกับเริ่มมีการใช้ระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาทำให้ข้อจำกัดผลิตลดลงสามารถออกแบบได้อย่างไร้ข้อแม้ยังเพิ่มความหลากหลายขององค์ประกอบในหน้านิตยสารมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของการจัดวางรูปแบบของตัวอักษร หรือกระทั่งภาพที่ใช้ประกอบเนื้อหา จากภาพวาดพัฒนาสู่ภาพถ่ายจนถึงภาพที่ถูกทำขึ้นด้วยโปรแกรมกราฟิกทางคอมพิวเตอร์

ทั้งนี้ในส่วนประกอบที่อยู่ในหน้านิตยสารนั้นประกอบขึ้นด้วย 2 ส่วน องค์ประกอบแรกคือส่วนวัจนภาษา คือ ส่วนที่เป็นตัวอักษร และองค์ประกอบที่สองส่วน

อวัจนภาษา คือ ส่วนที่เป็นภาพและโครงสร้างของหน้ากระดาษ โดยองค์ประกอบส่วนวัจนภาษาหรือองค์ประกอบที่เป็นตัวอักษรนี้มีหน้าที่หลักคือแทนคำพูด ใช้เพื่อนำเสนอเนื้อหา ข้อมูลสื่อสารจากผู้ส่งสารซึ่งคือผู้ผลิตนิตยสารไปยังผู้รับสารที่หมายถึงกลุ่มเป้าหมายผู้อ่านนิตยสาร

องค์ประกอบส่วนอวัจนภาษา หรือองค์ประกอบที่เป็นภาพและองค์ประกอบกราฟิกอื่นๆ และรวมถึงโครงสร้างของหน้ากระดาษซึ่งองค์ประกอบส่วนนี้ถูกนำมาใช้เพื่อสนับสนุนองค์ประกอบที่เป็นตัวอักษร แม้ว่าตัวอักษรจะสามารถสื่อสารข้อมูลได้อย่างครบถ้วนแล้วนั้น แต่ภาพและการจัดวาง จะช่วยทำให้การรับรู้ชัดเจนยิ่งขึ้น ช่วยเสริมจินตนาการให้ผู้อ่าน

ผลจากการพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งพิมพ์ก่อให้เกิดการพัฒนาสิ่งพิมพ์ประเภทนิตยสารนั้นบวกกับผลพวงจากความหลากหลายของกลุ่มเป้าหมายทำให้เกิดความต้องการที่จะต้องสนองตอบทั้งในด้านเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอเฉพาะทาง การผลิตนิตยสารตามกลุ่มเฉพาะมีมากขึ้น ซึ่งในประเภทนิตยสารกลุ่มเดียวกันยังมีความหลากหลายของหัวนิตยสารเกิดขึ้นตามมา ส่งผลทำให้ภาพลักษณ์ของนิตยสารจากที่เคยถูกมองว่าเป็นสื่อจำกัดอยู่ในคนที่มีกำลังซื้อสูง กลายเป็นที่นิยมในวงกว้าง กลายเป็นสื่อสารมวลชนอีกแขนงหนึ่งที่มีคุณค่า ทรงพลังและมีอิทธิพลสูงต่อสภาพสังคม เศรษฐกิจ ในปัจจุบัน ความสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้ดั้น ความได้เปรียบทางการผลิต คุณภาพกระดาษ คุณภาพการพิมพ์ คุณภาพของเนื้อหา เป็นปัจจัยที่เร้าแรงยังผลให้นิตยสารเกิดการแข่งขันสูงทำให้รูปแบบของการออกแบบนิตยสารมีลักษณะเฉพาะและน่าสนใจสำหรับการศึกษาในเชิงวิชาการเพราะกระบวนการคิดและแนวทางในการออกแบบนิตยสารที่ถูกเผยแพร่เป็นรูปธรรมสำหรับการศึกษามีน้อยเมื่อเทียบกับความเจริญของสื่อ นิตยสารนี้ในปัจจุบัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษารูปแบบของการออกแบบนิตยสารสากล ทั้งส่วนวัจนภาษาและอวัจนภาษา
2. เพื่อศึกษาแนวโน้มของรูปแบบนิตยสารสากล อันเป็นประโยชน์ต่อการออกแบบสิ่งพิมพ์ไทยให้ร่วมสมัยขึ้น

อุปกรณ์และวิธีการดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ได้ทบทวนวรรณกรรม โดยแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 คือองค์ประกอบด้านวัจนภาษา ได้แก่ รูปแบบตัวอักษร ลักษณะตัวอักษร และการจัดชุดตัวอักษร ส่วนที่ 2 คือองค์ประกอบด้านอวัจนภาษา ได้แก่ ระยะกั้นหน้าและระบบตารางกริด

2. การวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนิตยสารที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่น โดยไม่จำกัดกลุ่มเป้าหมาย จัดพิมพ์และจำหน่ายในระดับสากลที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก หรือเป็นนิตยสารสองภาษาที่มีภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง จำนวน 100 เล่ม

3. การวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลด้วยวิธีการสำรวจแยกพิจารณาตามองค์ประกอบที่อยู่ในประเภทของหน้า นิตยสารในแต่ละเล่มตามที่กำหนดไว้

4. วิเคราะห์ด้วยวิธีการแจกแจงค่าความถี่ของการปรากฏตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้แยกแต่ละประเภทหน้า นิตยสารตามลำดับ จากมากที่สุดจนถึงน้อยที่สุด โดยถือว่า 3 อันดับต้นที่มีความถี่ของการเลือกมากที่สุด นั้นเป็นคำตอบที่น่าเชื่อถือมากที่สุด

5. สรุปผลการวิจัยด้วยการรวมคำตอบของทุกประเภทหน้า นิตยสารตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ในส่วนของวัจนภาษาและอวัจนภาษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการศึกษาแนวโน้มรูปแบบนิตยสารสากลนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิเคราะห์ข้อมูลโดยคัดเลือกประเภทของหน้าในนิตยสารขึ้นมาเป็นตัวแทนของนิตยสารแต่ละเล่มด้วยวิธีการเจาะจงเลือก ซึ่งในนิตยสารแต่ละเล่มมีโครงสร้างของเนื้อหาที่สามารถแบ่งประเภทตามการนำเสนอเนื้อหา ได้ 7 ประเภท ได้แก่ หน้าปก (Covers) หน้าสารบัญ (Contents) หน้าผู้เขียน (Contributors) หน้าพิมพ์ลักษณ์ (Imprints) หน้าบรรณาธิการ (Editorials) และหน้าเนื้อหา (Columns Section) ซึ่งแบ่งออกได้ คือเนื้อหาประเภทสัมภาษณ์ (Interviews) เนื้อหาประเภทบทความ (Articles) เนื้อหาประเภทภาพแฟชั่น (Fashions) เนื้อหาประเภทแนะนำ (Reviews) เนื้อหาประเภทส่งเสริมการขาย (Promotions)

โดยกรอบแนวคิดที่นำมาพิจารณารูปแบบนิตยสารสากลครั้งนี้ ได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนวัจนภาษาหมายถึง ส่วนที่เป็นตัวอักษร และองค์ประกอบส่วนวัจนภาษา หมายถึง โครงสร้างของการจัดหน้ากระดาษนิตยสาร

องค์ประกอบส่วนวัจนภาษาที่เป็นตัวอักษรนี้มีหน้าที่หลักคือแทนคำพูดใช้เพื่อการสื่อสารข้อมูลนำเสนอเนื้อหาที่ผู้ส่งสารคือผู้ผลิตนิตยสารสื่อไปยังผู้รับสารที่หมายถึงกลุ่มเป้าหมายผู้อ่านนิตยสาร โดยความหลากหลายของตัวอักษรนั้นสามารถเลือกใช้แบบตัวอักษรได้เหมาะสมกับเนื้อหาและกลุ่มเป้าหมายได้ โดยในส่วนของวัจนภาษานี้แยกกรอบในการพิจารณาวิเคราะห์ตัวอักษรออกเป็น 3 ด้าน คือ รูปแบบตัวอักษร ลักษณะตัวอักษร และการจัดชุดตัวอักษร

1. แนวคิดเรื่องรูปแบบตัวอักษร (Typeface) ตามโครงสร้างตัวอักษร (Ambrose, G. and Harris, P.,2005) สามารถแบ่งประเภทได้ดังนี้

1.1 บล็อก (Block Typeface) หรือเรียกว่าตัวอักษรแบบคัดลายมือ (Blackletter)

1.2 โรมัน (Roman) หรือเรียกว่าตัวอักษรมีเชิง (Serif)

1.2.1 โอลด์ สไตร์ (Old Style)

1.2.2 ทรานสิชั่นนอล (Transitional)

1.2.3 โมเดิร์น (Modern)

1.2.4 สแลบ ซีริฟ (Slab Serif)

1.2.5 คาเรndon (Clarendon)

1.2.6 ไทป์ไรเตอร์ Typewriter

1.3 โกธิค (Gothic) หรือเรียกว่าตัวอักษรไม่มีเชิง (Sans Serif)

1.3.1 โกรเทซ (Grotesque)

1.3.2 นีโอ โกรเทซ (Neo Grotesque)

1.3.3 จีโอเมตริก (Geometric)

1.3.4 ฮิวแมนิสติก (Humanistic)

1.3.5 สแควร์ (Square)

1.4 สคริปต์ (Script) หรือเรียกว่าตัวอักษรแบบตัวเขียน

1.5 กราฟิก (Graphic) หรือเรียกว่าตัวอักษรแบบลวดลาย

2. แนวคิดเรื่องลักษณะตัวอักษร (Type Characters) (อารยะ,2550) สามารถแบ่งได้ดังนี้

2.1 ประเภทตัวปกติ (Normal) หรือตัวเนื้อความ (Book Face)

2.2 ประเภทตัวเอน (Italic, Oblique) เป็นตัวอักษรที่ไม่ได้ตั้งตรงแต่เอนไปทางขวา

2.3 ประเภทตัวแคบ (Condensed) เป็นตัวอักษรที่แต่ละตัวมีความกว้างน้อยกว่าตัวปกติ

2.4 ประเภทตัวกว้าง (Extended) เป็นตัวอักษรที่แต่ละตัวมีความกว้างมากกว่าตัวปกติ

2.5 ประเภทตัวบาง (Light) เป็นตัวอักษรที่มีเส้นโครงสร้างตัวอักษรบางกว่าตัวปกติ

2.6 ประเภทตัวหนา (Bold) เป็นตัวอักษรที่มีเส้นโครงสร้างตัวอักษรหนากว่าตัวปกติ

2.7 ประเภทตัวเส้นขอบ (Outline) เป็นตัวอักษรที่แสดงเฉพาะเส้นโครงสร้างตัวอักษร

2.8 ประเภทตัวเงา (Shadow) เป็นตัวอักษรที่แสดงเงาซ้อนของตัวอักษร

2.9 ประเภทตัวโย้ (Backslant Oblique) เป็นตัวอักษรที่ไม่ได้ตั้งตรงแต่เอนไปทางซ้าย

3. แนวคิดเรื่องการจัดชุดตัวอักษร (Type Alignments) สามารถแบ่งได้ดังนี้

3.1 แบบชิดซ้าย (Flush Left) หรือเรียงเสมอซ้าย

3.2 แบบชิดขวา (Flush Right) หรือเรียกว่าเรียงเสมอขวา

3.3 แบบซ้ายขวาตรงกัน (Justified) หรือเรียกว่า เรียงเสมอหน้าหลัง

3.4 แบบศูนย์กลาง (Centered) หรือเรียกว่าเรียงกลาง

3.5 แบบประกอบภาพ ซึ่งสามารถแบ่งได้ 2 แบบ

3.5.1 แบบรอบขอบภาพ (Contour) หรือเรียกว่า เรียงล้อม

3.5.2 แบบเรียงรอบ (Run-around)

3.6 แบบไม่สมดุล (Asymmetrical) หรือเรียกว่า เรียงอสมมาตร

3.7 แบบรูปธรรม (Concrete) หรือเรียกว่า เรียงรูปร่าง

3.8 แบบแนวตั้ง (Vertical Type) เป็นการจัดตัวอักษรแบบแถวตอน ไล่ตัวอักษรจากบนลงล่าง

3.9 แบบเอียง (Inclined Type) หรือเรียกว่า เรียงแนวไม่ตรง

องค์ประกอบส่วนอวัจนภาษา คือส่วนประกอบที่นอกเหนือจากตัวอักษร เป็นส่วนที่อ่านไม่ได้แต่สื่อสารได้ ส่วนนี้ถูกนำมาใช้เพื่อสนับสนุนองค์ประกอบที่เป็นตัวอักษร แม้ว่าตัวอักษรจะสามารถสื่อสารข้อมูลได้อย่างครบถ้วนแล้วนั้น แต่ส่วนของอวัจนภาษานี้จะช่วยทำให้การรับรู้และภาพลักษณ์ของนิตยสารชัดเจนยิ่งขึ้น อาทิ ภาพประกอบ การใช้สี การจัดระยะกันขอบ และระบบตารางกริด เป็นต้น ในการวิจัยครั้งนี้ โดยในส่วนของอวัจนภาษาได้พิจารณา 2 ด้าน คือ การจัดระยะกันขอบ และระบบตารางกริด

1. แนวคิดเรื่องการกำหนดพื้นที่การออกแบบในหน้านิตยสารหรือเรียกว่า การจัดระยะกันขอบ (Margins) คือ การกำหนดขอบเขตของการวางตัวอักษรและภาพประกอบในหน้านิตยสาร กับขอบกระดาษทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบน (Top Margin / Head) ด้านล่าง (Bottom Margin / Foot) ด้านใน (Inside Margin / Back-edge) ด้านนอก (Outside Margin / Fore-edge) (Jute, A.,1996) สามารถแบ่งได้ดังนี้

1.1 อีควอล (Equal Margins) หมายถึง ระยะกันขอบมีระยะห่างเท่ากันทั้ง 4 ด้าน

1.2 ไทน์ (Tiny Margins) หมายถึง ระยะกันขอบมีระยะห่างน้อยมากและมีขนาดเท่ากันทั้ง 4 ด้าน

1.3 เทรดิชันนอล (Traditional Margins) หมายถึง ระยะกันขอบมีระยะห่างแบบสองเท่าของด้านตรงข้าม ระยะกันด้านล่างเท่ากับสองเท่าของระยะกันด้านบน ระยะกันด้านนอกเท่ากับสองเท่าของระยะกันด้านใน

1.4 สควอล่า (Scholar Margins) หมายถึง ระยะกันขอบมีระยะห่างเท่ากัน 2 คู่ คู่แรกคือด้านบนและด้านล่างเท่ากัน คู่ที่สองคือด้านในและด้านนอกเท่ากัน โดยระยะห่างคู่แรกเป็นสองเท่าของคู่ที่สอง

1.5 เทนส (Tense Margins) หมายถึง ระยะกันขอบที่กันด้านในมากกว่าทุกด้าน ในขณะที่อีก 3 ด้านมีขนาดเท่ากัน

1.6 อินฟอร์เมชั่น (Informal Margins) หมายถึง ระยะกันขอบมีระยะห่างเท่ากัน 2 คู่ คู่แรกคือด้านบนและด้านล่างเท่ากัน คู่ที่สองคือด้านในและด้านนอกเท่ากัน โดยระยะห่างคู่แรกเป็นสองเท่าของคู่ที่สอง แบบนี้ถือว่าเป็นแบบตรงข้ามกับแบบ Scholar Margins

1.7 ฟอรัมอล (Formal Margins) หมายถึง ระยะกันขอบมีระยะห่างเท่ากัน 2 คู่ คู่แรกคือ

ด้านนอก และด้านในเท่ากัน คู่ที่สองคือด้านบนและด้านล่างเท่ากัน โดยระยะห่างคู่แรกเป็นสองเท่าของคู่ที่สอง

1.8 เอลิแกนซ์ (Elegant Margins) หมายถึง ระยะกันขอบที่กันด้านบนให้มากกว่าทุกด้าน ด้านในและด้านนอกมีขนาดเท่ากันและด้านล่างมีขนาดน้อยสุด

2. แนวคิดเรื่องระบบกริด (Grid) ระบบกริดได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อแบ่งซอยพื้นที่หน้ากระดาษออกเป็นพื้นที่ย่อยๆ ที่มีขนาดเล็กกลางหลายๆพื้นที่ แทนที่จะเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่พื้นที่เดียว โดยการใช้เส้นตรงในแนวตั้งและเส้นตรงในแนวนอนหลายๆ เส้นลากตัดกันเป็นมุมฉากบนพื้นที่หน้ากระดาษมีส่วนช่วยในการจัดวางองค์ประกอบในด้านตำแหน่งและขนาด มีประโยชน์คือ ช่วยในการกำหนดตำแหน่งในการจัดวางองค์ประกอบ โดยในการจัดวางองค์ประกอบลงในหน้ากระดาษนั้น และช่วยในการกำหนดขนาดขององค์ประกอบ เช่น ความกว้างของคอลัมน์ ความกว้างยาวของภาพ ฯลฯ สามารถแบ่งได้ดังนี้

2.1 เมนูสคริปต์ กริด (Manuscript Grid) เป็นระบบกริดที่มีโครงสร้างเรียบง่ายและซับซ้อนน้อยที่สุด คือ ในหนึ่งหน้ากระดาษจะมียูนิตกริดสี่เหลี่ยม 1 ยูนิต โดยมีขนาดใหญ่เกือบเต็มหน้า และมีมาร์จิ้นล้อมรอบ

2.2 คอลัมน์ กริด (Column Grid) เป็นระบบกริดที่มีโครงสร้างซับซ้อน คือในหนึ่งหน้ากระดาษจะมียูนิตกริดสี่เหลี่ยมมากกว่า 1 ยูนิต โดยแบ่งพื้นที่ด้วยเส้นทางตั้งออกเป็นคอลัมน์คือมีความสูงเกือบเต็มหน้าขนาดความกว้างของแต่ละคอลัมน์จะเท่ากันหรือไม่เท่ากันก็ได้ มักมีอัลเลย์เป็นช่องเว้นว่างระหว่างคอลัมน์ และมีมาร์จิ้นล้อมรอบ

2.3 โมดูลา กริด (Modular Grid) เป็นระบบกริดที่มีโครงสร้างซับซ้อนมากกว่า คือในหนึ่งหน้ากระดาษจะมียูนิตกริดสี่เหลี่ยมหลายยูนิต โดยแบ่งด้วยเส้นทั้งทางตั้งและทางนอน มักมีช่องเว้นว่างระหว่างยูนิตและมีมาร์จิ้นล้อมรอบ

2.4 ไฮราคี กริด (Hierarchy Grid) เป็นระบบกริดที่มีโครงสร้างซับซ้อนและแปลกเป็นพิเศษ คือในหนึ่งหน้ากระดาษจะมียูนิตกริดสี่เหลี่ยมมากกว่า 1 ยูนิต โดยแต่ละยูนิตมีขนาดเท่ากันหรือไม่เท่ากันก็ได้ จะมีช่องเว้นว่างระหว่างยูนิตหรือวางซ้อนทับกันก็ได้ และจะมีหรือไม่มีมาร์จิ้นล้อมรอบก็ได้

สรุปและอภิปรายผล

จากกรอบแนวคิดและการเก็บข้อมูลงานวิจัยเรื่อง
การศึกษาแนวโน้มรูปแบบนิตยสารสากล สามารถสรุปผล

การวิจัยได้ดังนี้ นิตยสารที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างของ
การวิจัยในครั้งนี้ มีจำนวน 100 นิตยสาร ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงกลุ่มตัวอย่างชื่อนิตยสารจำนวน 100 เล่ม

AB A MAGAZINE ABOVE ACNE PAPER AMELIAS ANOTHER ANOTHER MAN ANTENNA ARENA ARENA HOMME + BUST	CD CITY COOLER COMMON&SENSE COMMON&SENSE MAN CRASH DANSK DAZED&CONFUSED DEALER DE LUXE DETAILS DISTILL	DEFG DRAMA EXPORT DV MAN ELLE UK ELLE US ESQUIRE FANTASTIC MAN FLAUN+ FRANKIE FRENCH REVUE GASTSBY	GHI GQ GQ STYLE UK GQ STYLE IT HARBER'S BAZZAAR HE HERCULES HOLLYWOOD LIFE I-D INTERSECTION INTERVIEW	JKLM JALOUSE KING LET THEM EAT CAKE LODOWN L'OFFICIAL HOM L'UOMO VOGUE LULA MADE MADISON MEN'S FUDGE
MN MEN'S STYLE METRO POP MILK MIXTE MIXTE HOM MONOCLE MORE NICO NUMERO HORS-SE NUMERO HOMME NYLON	NOPQRS NYLON -GUYS OYSTER PLAZA PLEASE POP PREEN PURPLE FASHION QVEST RUSSIA SELF SERVICE SONIA	STV SPORTSWEAR STYLE SUPER SUPER SURFACE STYLE MONTE CAR TANK TATLER TOKION VANITY FAIR V MAN V MAGAZINE	VW VIEW VOGUE HOMEMES VOGUE UK VOGUE US VS W MAGAZINE WAD WALLPAPER WE AR ENG WONDERLAND WOUND	YZ YEN Z MAGAZINE ZINK ZOOT 2 MAGAZINE 10 PLUS MEN

และจากแนวคิดที่นำมาเป็นกรอบของการวิเคราะห์องค์ประกอบแยกพิจารณาในแต่ละหน้า ได้ผลดังนี้

หน้าปก (Cover)

ส่วนของวัจนภาษา			ส่วนของอวัจนภาษา	
รูปแบบตัวอักษร	ลักษณะตัวอักษร	การจัดชุดตัวอักษร	ระยะกั้นขอบ	ระบบตารางกริด
Neo Grotesque Transition Grotesque	ตัวปกติ (Normal) ตัวหนา (Bold) ตัวบาง (Light)	ชิดซ้าย (Flush Left) ศูนย์กลาง (Centered) ชิดขวา (Flush Right)	Equal Margins Tiny Margins New1* Margins	Column Grid Hierarchy Grid Manuscript Grid

New1* คือระยะกั้นขอบที่พบเพิ่มเติมคือ รูปแบบที่มีระยะกั้นขอบด้านล่างมีระยะห่างเป็น 2 เท่าของอีก 3 ด้านที่เหลือ

หน้าสารบัญ (Contents)

ส่วนของวิจนภาษา			ส่วนของอวิจนภาษา	
รูปแบบตัวอักษร	ลักษณะตัวอักษร	การจัดชุดตัวอักษร	ระยะกันขอบ	ระบบตารางกริด
Neo Grotesque	ตัวปกติ (Normal)	ชิดซ้าย (Flush Left)	Equal Margins	Column Grid
Transition	ตัวหนา (Bold)	ศูนย์กลาง (Centered)	Tiny Margins	Hierarchy Grid
Grotesque	ตัวบาง (Light)	ชิดขวา (Flush Right)	New2* Margins	Manuscript Grid

New2* คือระยะกันขอบที่พบเพิ่มเติมคือ รูปแบบที่มีระยะกันขอบด้านบนมีระยะห่างเป็น 2 เท่าของอีก 3 ด้านที่เหลือ

หน้าผู้เขียน (Contributors)

ส่วนของวิจนภาษา			ส่วนของอวิจนภาษา	
รูปแบบตัวอักษร	ลักษณะตัวอักษร	จัดชุดตัวอักษร	ระยะกันขอบ	ระบบตารางกริด
Neo Grotesque	ตัวปกติ (Normal)	ชิดซ้าย (Flush Left)	Equal Margins	Modula Grid
Transition	ตัวหนา (Bold)	ศูนย์กลาง (Centered)	New3* Margins	Hierarchy Grid
Grotesque	ตัวบาง (Light)	ชิดขวา (Flush Right)	New1* Margins	Column Grid

New3* คือระยะกันขอบที่พบเพิ่มเติมคือ รูปแบบกันขอบด้านบนมีระยะห่างเป็น 3 เท่าของอีก 3 ด้านที่เหลือ และ New1* คือระยะกันขอบที่พบเพิ่มเติมคือ รูปแบบที่มีระยะกันขอบด้านล่างมีระยะห่างเป็น 2 เท่าของอีก 3 ด้านที่เหลือ

หน้าพิมพ์ลักษณ์ (Imprints)

ส่วนของวิจนภาษา			ส่วนของอวิจนภาษา	
รูปแบบตัวอักษร	ลักษณะตัวอักษร	การจัดชุดตัวอักษร	ระยะกันขอบ	ระบบตารางกริด
Neo Grotesque	ตัวปกติ (Normal)	ชิดซ้าย (Flush Left)	Equal Margins	Manuscript Grid
Transition	ตัวหนา (Bold)	ศูนย์กลาง (Centered)	Tiny Margins	Column Grid
Grotesque	ตัวบาง (Light)	ชิดขวา (Flush Right)	New1* Margins	Hierarchy Grid

New1* คือระยะกันขอบที่พบเพิ่มเติมคือ รูปแบบที่มีระยะกันขอบด้านล่างมีระยะห่างเป็น 2 เท่าของอีก 3 ด้านที่เหลือ

หน้าบรรณาธิการ (Editorials)

ส่วนของวิจนภาษา			ส่วนของอวิจนภาษา	
รูปแบบตัวอักษร	ลักษณะตัวอักษร	การจัดชุดตัวอักษร	ระยะกันขอบ	ระบบตารางกริด
Neo Grotesque	ตัวปกติ (Normal)	ชิดซ้าย (Flush Left)	Equal Margins	Manuscript Grid
Transition	ตัวหนา (Bold)	ศูนย์กลาง (Centered)	New1* Margins	Column Grid
Modern	ตัวเอน (Italic)	เสมอนำหลัง (Justified)	Tiny Margins	Hierarchy Grid

New1* คือระยะกันขอบที่พบเพิ่มเติมคือ รูปแบบที่มีระยะกันขอบด้านล่างมีระยะห่างเป็น 2 เท่าของอีก 3 ด้านที่เหลือ

หน้าเนื้อหา คอลัมน์สัมภาษณ์ (Interviews)

ส่วนของวิจนภาษา			ส่วนของอวิจนภาษา	
รูปแบบตัวอักษร	ลักษณะตัวอักษร	การจัดชุดตัวอักษร	ระยะกันขอบ	ระบบตารางกริด
Neo Grotesque Transition Modern	ตัวปกติ (Normal) ตัวหนา (Bold) ตัวเอน (Italic)	ชิดซ้าย (Flush Left) ศูนย์กลาง (Centered) เสมอนำหลัง (Justified)	Equal Margins New2* Margins Tiny Margins	Column Grid Hierarchy Grid Manuscript Grid

New2* คือระยะกันขอบที่พบเพิ่มเติมคือ รูปแบบที่มีระยะกันขอบด้านบนมีระยะห่างเป็น 2 เท่าของอีก 3 ด้านที่เหลือ

หน้าเนื้อหา คอลัมน์บทความ (Articles)

ส่วนของวิจนภาษา			ส่วนของอวิจนภาษา	
รูปแบบตัวอักษร	ลักษณะตัวอักษร	การจัดชุดตัวอักษร	ระยะกันขอบ	ระบบตารางกริด
Neo Grotesque Transition Modern	ตัวปกติ (Normal) ตัวหนา (Bold) ตัวบาง (Light)	ชิดซ้าย (Flush Left) ศูนย์กลาง (Centered) เสมอนำหลัง (Justified)	Equal Margins New1* Margins Tiny Margins	Column Grid Hierarchy Grid Compound Grid

New1* คือระยะกันขอบที่พบเพิ่มเติมคือ รูปแบบที่มีระยะกันขอบด้านล่างมีระยะห่างเป็น 2 เท่าของอีก 3 ด้านที่เหลือ

หน้าเนื้อหา คอลัมน์แฟชั่น (Fashion)

ส่วนของวิจนภาษา			ส่วนของอวิจนภาษา	
รูปแบบตัวอักษร	ลักษณะตัวอักษร	การจัดชุดตัวอักษร	ระยะกันขอบ	ระบบตารางกริด
Neo Grotesque Transition Graphic	ตัวปกติ (Normal) ตัวหนา (Bold) ตัวบาง (Light)	ชิดซ้าย (Flush Left) ชิดขวา (Flush Right)	Equal Margins Tiny Margins New4* Margins	Manuscript Grid Modula Grid Column Grid

New4* คือระยะกันขอบที่พบเพิ่มเติมคือ รูปแบบที่มีระยะกันขอบด้านล่างปกติแต่อีก 3 ด้านที่เหลือมีระยะห่างน้อยมาก

หน้าเนื้อหา คอลัมน์แนะนำ (Reviews)

ส่วนของวิจนภาษา			ส่วนของอวิจนภาษา	
รูปแบบตัวอักษร	ลักษณะตัวอักษร	การจัดชุดตัวอักษร	ระยะกันขอบ	ระบบตารางกริด
Neo Grotesque Transition Modern	ตัวปกติ (Normal) ตัวหนา (Bold) ตัวเอน (Italic)	ชิดซ้าย (Flush Left) ศูนย์กลาง (Centered) เสมอนำหลัง (Justified)	Equal Margins New2* Margins Tiny Margins	Hierarchy Grid Column Grid Modula Grid

New2* คือระยะกันขอบที่พบเพิ่มเติมคือ รูปแบบที่มีระยะกันขอบด้านบนมีระยะห่างเป็น 2 เท่าของอีก 3 ด้านที่เหลือ

หน้าเนื้อหา คอลัมน์ส่งเสริมการขาย (Promotions)

ส่วนของวิจนภาษา			ส่วนของอวิจนภาษา	
รูปแบบตัวอักษร	ลักษณะตัวอักษร	การจัดชุดตัวอักษร	ระยะกันขอบ	ระบบตารางกริด
Neo Grotesque	ตัวปกติ (Normal)	ชิดซ้าย (Flush Left)	Equal Margins	Hierarchy Grid
Transition	ตัวหนา (Bold)	ศูนย์กลาง (Centered)	Tiny Margins	Manuscript Grid
Modern	ตัวบาง (Light)	ชิดขวา (Flush Right)	New3* Margins	Modula Grid

New3* คือระยะกันขอบที่พบเพิ่มเติมคือ รูปแบบกันขอบด้านล่างปกติแต่อีก 3 ด้านที่เหลือมีระยะห่างน้อยมาก

จากนั้นนำผลการวิเคราะห์ที่ได้จากแต่ละหน้านิตยสารมารวมกันเพื่อหาคำตอบรวบยอดของแนวโน้มการออกแบบนิตยสาร ดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางแสดงแสดงความถี่ของคำตอบจาก 10 ประเภทหน้าของนิตยสาร เรียงลำดับจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด

ส่วนของวิจนภาษา						
รูปแบบตัวอักษร	Neo Grotesque	Transitional	Modern	Graphic	Geometric	
	10	10	5	3	2	
ลักษณะของตัวอักษร	ตัวปกติ	ตัวหนา	ตัวบาง	ตัวเอียง		
	10	10	6	3		
การจัดชุดตัวอักษร	ชิดซ้าย	ศูนย์กลาง	ชิดขวา	เสมอน้ำหลัง		
	10	9	6	4		
ส่วนของอวิจนภาษา						
ระยะกันขอบ	Equal	Tiny	New1	New2	New3	New4
	10	9	5	3	2	1
ระบบตารางกริด	Hierarchy	Column	Manuscript	Modula	Compound	
	9	8	7	5	1	

จากตารางที่ 2 ถือว่าคำตอบของคะแนนที่มีความถี่เกินครึ่ง ถือว่าคำตอบนั้นเชื่อถือได้ ดังนั้นการศึกษาแนวโน้มรูปแบบนิตยสารจึงสามารถสรุปได้ว่า

ในส่วนของวิจนภาษาด้านรูปแบบตัวอักษร นิยมใช้ทั้งตัวอักษรไม่มีเชิง (San Serif) และมีเชิง (Serif) ในการออกแบบนิตยสาร โดยตัวอักษรแบบไม่มีเชิงไม่มีฐานที่ตัวอักษรนั้นนิยมรูปแบบ Neo Grotesque ที่ตัวอักษรจะกว้างและที่มีความหนาของเส้นตัวอักษรเท่ากันทั้งตัว เช่น ฟอนต์เฮลเวติก้า (Hevetica) และตัวอักษรมีเชิงมีฐานที่ตัวอักษรนิยม นิยมตัวอักษรแบบ Transitional ที่มีความหนาบางต่างกันค่อนข้างมากอยู่ในเส้นตัวอักษร เช่น ฟอนต์บาสเคอร์วิลล์ (Baskerville) ทำให้ทราบว่าแม้ปัจจุบันจะมีรูปแบบ

ตัวอักษรเกิดขึ้นมากมายแต่การเลือกใช้ยังคงนิยมรูปแบบเดิม หากใช้ตัวอักษรแบบไม่มีเชิงจะใช้ตัวอักษรที่ตัวกว้างและหากจะใช้ตัวอักษรแบบมีเชิงจะใช้ตัวที่มีความหนาบางที่ต่างกันมากกว่ารูปแบบอื่น

ในส่วนของวิจนภาษาด้านลักษณะตัวอักษรคือน้ำหนักของโครงสร้างตัวอักษร นิยมใช้ทั้งตัวอักษรปกติ (Normal) ตัวอักษรหนา (Bold) และตัวอักษรบาง (Light) ในการออกแบบนิตยสาร โดยตัวอักษรทั้งสามลักษณะนี้เป็นน้ำหนักที่นิยมเสมอมา แต่จากวิเคราะห์พบว่า ความสำคัญของตัวอักษรหนาที่มีความนิยมในการใช้เทียบเท่าตัวอักษรปกติ สามารถใช้ได้ทุกหน้าที่ ทั้งที่แต่ก่อนตัวอักษรหนานั้นนิยมใช้เพื่อการเน้นเท่านั้น ซึ่งตัวอักษรทั้งสามลักษณะนี้นั้น

คือความแตกต่างด้านน้ำหนักของเส้นทั้งหมด

ในส่วนของวิชาภาษาด้านการจัดชุดตัวอักษรคือการเรียงตัวอักษรในแต่ละย่อหน้า นิยมใช้ทั้งการจัดชิดซ้าย (Flush Left) การจัดศูนย์กลาง (Centered) และการจัดชิดขวา (Flush Right) ในการออกแบบนิตยสาร โดยการจัดชุดตัวอักษรทั้งสามแบบนี้เป็นการจัดที่นิยมเสมอมาเช่นกัน การจัดชิดซ้ายเป็นไปตามหลักการอ่านปกติ การจัดศูนย์กลางเพื่อแสดงความเป็นทางการ แต่จากวิเคราะห์พบว่าการจัดชิดขวามีบทบาทมากขึ้นนิยมใช้มากกว่าการจัดแบบสมอหน้าหลัง (Justified) ทั้งที่แต่ก่อนการจัดแบบชิดขวานี้ไม่นิยมใช้

ในส่วนของวิชาภาษาด้านการจัดระยะกันขอบ (Margin) นิยมใช้แบบระยะกันปกติเท่ากันทุกด้าน (Equal) และแบบระยะกันน้อยกว่าปกติเท่ากันทุกด้าน (Tiny) ในการออกแบบนิตยสาร ซึ่งเป็นรูปแบบของการกันเท่ากันทุกด้านไม่ว่าจะกันระยะมากหรือน้อย การกันแบบนี้เป็นรูปแบบที่นิยมมาโดยตลอด แต่ในการวิจัยครั้งนี้ได้พบการจัดระยะกันขอบรูปแบบใหม่ที่ไม่เป็นไปตามกรอบแนวคิดที่ตั้งไว้ แม้ว่าจะมีค่าคะแนนความถี่ไม่เกินครึ่งแต่ถือว่าได้พบรูปแบบใหม่จากที่ต่างไปจากแนวคิดเดิม ทั้งหมด 4 แบบ ได้แก่

1. รูปแบบใหม่ที่ 1 มีรูปแบบที่ระยะกันขอบด้านล่าง มีระยะห่างเป็น 2 เท่าของอีก 3 ด้านที่เหลือ
2. รูปแบบใหม่ที่ 2 มีรูปแบบที่ระยะกันขอบด้านบน มีระยะห่างเป็น 2 เท่าของอีก 3 ด้านที่เหลือ
3. รูปแบบใหม่ที่ 3 มีรูปแบบที่มีระยะกันขอบด้านบน มีระยะห่างเป็น 3 เท่าของอีก 3 ด้านที่เหลือ
4. รูปแบบใหม่ที่ 4 มีรูปแบบที่มีระยะกันขอบด้านล่างปกติแต่อีก 3 ด้านที่เหลือมีระยะห่างน้อยมาก

จากรูปแบบใหม่ของการจัดระยะกันขอบที่พบทำให้ทราบแนวโน้มของการออกแบบนิตยสารสากลที่นิยมจัดระยะของการกันที่ไม่เท่ากัน คล้ายกับแบบ Tense ที่กันระยะขอบด้านในมากกว่า 3 ด้านที่เหลือซึ่งเป็นแกนแนวนอนเพื่อแก้ปัญหาเพื่อระยะการเข้าเล่ม แต่รูปแบบที่พบใหม่นี้ให้ความสำคัญกับแกนในแนวตั้ง ไม่ว่าจะเป็นด้านบนหรือด้านล่างเป็นหลัก จัดให้มีระยะที่มากกว่าอีก 3 ด้านที่เหลือทั้งนี้การจัดระยะกันขอบแบบนี้เปิดโล่งให้กับพื้นที่ว่างช่วยทำให้หน้ากระดาษดูสะอาดและน่าอ่านมากกว่าการจัดเท่ากันทั้ง 4 ด้านที่ดูมีความแน่นของเนื้อหามากกว่ารูปแบบที่พบใหม่

ในส่วนของวิชาภาษาด้านระบบตารางกริด (Grids) นิยมใช้แบบไฮราคิ (Hierarchy) แบบคอลัมน์ (Column) และแบบแมนูสคริปต์ (Manuscript) โดยทั้งแบบไฮราคิ (Hierarchy) เป็นระบบกริดที่มีโครงสร้างซับซ้อนพิเศษไม่มีกรอบกำหนดที่ชัดเจนของจำนวนยูนิต หรือขนาดแต่ละยูนิต เท่าหรือไม่เท่ากันได้ ส่วนคอลัมน์ (Column) เน้นการแบ่งยูนิตกริด

ในแนวดิ่ง ไม่แบ่งย่อยในแนวนอน และ แบบแมนูสคริปต์ (Manuscript) ที่มีเพียงยูนิตเดียวในหน้ากระดาษจากระบบกริดทั้งสามแบบ พบว่าการออกแบบนิตยสารสากลนิยมหรือให้ความสำคัญกับการแบ่งกริดในแกนแนวดิ่งโดยไม่คำนึงถึงแกนแนวนอน ให้ความสำคัญกับความกว้างมากกว่าความยาวขององค์ประกอบในหน้ากระดาษ

ทั้งนี้ผลจากการวิจัยในทุกองค์ประกอบทั้งส่วนวิชาภาษาและวิชาภาษาพบว่าแนวโน้มของรูปแบบนิตยสารสากลนั้น ในส่วนของวิชานี้มีแนวโน้มใช้รูปแบบเดิมทั้งรูปแบบตัวอักษร ลักษณะตัวอักษร และการจัดชุดตัวอักษร อาจเป็นเพราะในส่วนนี้เป็นส่วนของการสื่อสารโดยตรงไม่ว่านิตยสารจะมีบุคลิกภาพแบบใดมีกลุ่มเป้าหมายเป็นใคร ตัวอักษรยังคงต้องชัดเจนและอ่านได้ง่ายเป็นสำคัญ ส่วนของวิชาภาษาที่ว่าด้วยการจัดระยะกันขอบและระบบตารางกริดเป็นกรอบโครงสร้างของการจัดองค์ประกอบของหน้านิตยสาร เป็นส่วนที่สามารถแสดงบุคลิกภาพของแต่ละนิตยสารได้ ส่วนนี้นิยมแสดงออกให้เห็นความพยายามหลุดกรอบจากรูปแบบเดิมของการออกแบบนิตยสาร มีแนวโน้มปรับเปลี่ยนการปรับระยะกันขอบที่แปลกออกไป และไม่เน้นความสมบูรณ์แบบในด้านสัดส่วนของระบบตารางกริด

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาแนวโน้มรูปแบบนิตยสารสากลนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะคือ

1. สนับสนุนให้ต่อยอดการวิจัยนิตยสารไทยในด้านการรูปแบบต่างๆ การพัฒนาตามยุคสมัยหรือวิจัยเปรียบเทียบนิตยสารระหว่างนิตยสารสากลและนิตยสารไทย หรือแม้กระทั่งอิทธิพลของนิตยสารต่างประเทศต่อรูปแบบของนิตยสารไทย จะทำให้นักออกแบบรู้และเข้าใจที่มาของรูปแบบที่เกิดขึ้นในแต่ละยุคสมัยได้อย่างเหมาะสมและลึกซึ้ง

2. ปัจจุบันมีความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการออกแบบนิตยสารค่อนข้างสูงและพัฒนาไปในรูปแบบออนไลน์มากขึ้น ทำให้กรอบแนวคิดเรื่องการออกแบบนิตยสารต้องปรับตัวไปตามสื่อที่เผยแพร่ การวิจัยในอนาคต

อาจต้องศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดที่เปลี่ยนไปของรูปแบบนิตยสาร การเชื่อมโยงจากสื่อสิ่งพิมพ์ไปสู่สื่อออนไลน์ ด้วยขนาดที่เปลี่ยนไป รูปแบบนิตยสารเดิมใดบ้างที่ต้องเปลี่ยนตามหรือสิ่งใดบ้างยังคงใช้ได้

เอกสารอ้างอิง

อารยะ ศรีกัลยาณบุตร. (2550) **การออกแบบสิ่งพิมพ์**. กรุงเทพฯ : วิสคอมเซ็นเตอร์.

Ambrose, G. and Harris, P. (2005). **BASICS DESIGN : TYPOGRAPHY**. AVA Publishing SA.

Jute, A. (1996). **GRIDS the structure of graphic design**. RotoVision SA.

